
Sbor a orchestr UK poprvé vystoupil v Dvořákově síni Rudolfina

---

Sbor a orchestr UK poprvé vystoupil v Dvořákově síni Rudolfina

14. 11. 2011, autor: prof. RNDr. PhDr. Evžen Kindler, fotografie: Roman Fillette, rubrika: i-Forum informuje
Stoleté výročí narození lékaře a houslaře Aloise Hoňka oslavil Sbor a orchestr Univerzity Karlovy náležitě – koncertem, při němž si obecnost poslechlo skladby Mozarta, Vivaldiho i Dvořáka. Koncert byl výjimečný nejen v tom, že proběhl v síni s nejlepší akustikou v Praze, ale i v tom, že všechny čtyři nástroje sólistů vyšly z rukou MUDr. Hoňka, takže sbor mohl s hrdostí předvést jeho houslařské umění. Hudební těleso vystoupilo 25. 10. 2011 pod taktovkou svého dlouholetého dirigenta Haiga Utidjiana.

Známe heslo „Co Čech, to muzikant“. V minulých stoletích si ho Češi často připomínali, a to právem. Kdysi každý manuálně pracující uměl alespoň dobře zpívat, pokud už nehrál na nějaký nástroj, např. na kostelním kůru při slavných bohoslužbách, představa vesnického učitele nebo faráře, který by neuměl na něco hrát, byla absurdní a městská inteligence se scházela po domovech, aby provozovala komorní hudbu. Mnohem méně však bylo lidí, kteří jako své hobby hudební nástroje sami vyráběli – že vesměs museli umět si na ně i zahrát, je zřejmé.

V několika posledních desetiletích století máme k dispozici televizi a internet, a tak zájem o aktivní provozování hudby ve formě hobby upadá a s tím úměrně i počet těch, kdo pro vlastní potěšení hudební nástroje vytvářejí. A tak budí extrémní zájem a obdiv ten, kdo pro vlastní potěšení ještě nedávno nástroje vyráběl tak, že jimi nepohrdli ani sólisté a koncertní hráči kvalitních orchestrů.

Jedním takovým „výrobcem“ smyčcových nástrojů – de facto umělcem – byl lékař MUDr. Alois Honěk, chirurg vysoké úrovně, primář karlovarské nemocnice a později chirurgické kliniky pražské nemocnice Na Bulovce. Narodil se roku 1911 a zemřel jako více než devadesátiletý v roce 2002.

Není divu, že takový člověk zanechal vzpomínky v širokém spektru lidí, v němž akademické prostředí tvoří důležité jádro. A tak stoleté výročí narození MUDr. Hoňky náležitým způsobem oslavila Univerzita Karlova koncertem, a to v Dvořákově síni Rudolfiny neboli v koncertní síni s nejkvalitnější akustikou v Praze.

Obecenstvo, v němž univerzitní a akademičtí pracovníci tvořili patrně většinu, tento sál zcela zaplnilo. A schématu jubilantovy osoby „absolvent studia na Karlově universitě a současně houslař pro potěšení“ odpovídala realizace koncertu, kdy řadové zpěváci a hráče v orchestru bychom mohli charakterizovat analogickým „studium na Karlově universitě a současně provozování hudby pro potěšení“ – účinkoval ve zpěvu posílený Smíšeným pěveckým sborem Pedagogické fakulty UK (sbormistryně Jana Veverková) a Pražskými Pěvci (sbormistr Stanislav Mistr). Koncert řídil Haig Utidjian, dlouholetý dirigent Sboru a orchestru UK v Praze.

Na program koncertu byla koncertantní symfonie pro housle a violu W. A. Mozarta, dvojkonzert pro violoncello a kontrabas od A. Vivaldiho a Te Deum A. Dvořáka. První dvě skladby byly vybrány mimo jiné proto, aby ukázaly vztah k jubilantovi – v sólových partech pokryly všechny smyčcové nástroje praktikované jako „dnešní“, ale navíc: všechny čtyři nástroje sólistů vyšly z rukou jubilanta dr. Hoňka, takže ukázaly i úroveň jeho houslařského umění. Průměrný nebo podprůměrný nástroj by se před doprovodem orchestru neprosadil a sebelepší sólista by s ním byl masou orchestrálních zvuků překryt.

Haig Utidjian byl při založení Sboru a orchestru Univerzity Karlovy v Praze před deseti lety a od té doby těleso diriguje. Jde o amatérský soubor, jehož členy jsou v drtivé většině univerzitní studenti, kteří do něho vstupují přibližně tehdy, když přicházejí na univerzitu, a opouštějí ho, když univerzitu absolvují a – jak to často bývá – jdou do práce nebo na dlouhodobou zahraniční stáž daleko od Prahy. Migrace členů je tedy neodvratná.

Sleduji vystupování tohoto tělesa od samého začátku a s opakovaným radostným překvapením mohu sledovat i to, jak jeho úroveň roste. Jako by mistr Utidjian svou uměleckou erudicí a intuicí vyhmátl jistou složku esence tohoto tělesa (připomeňme, že filozofové definují esenci jako „to, co dělá věc tím, čím je“), konkrétně složku, která v situaci migrace podporuje jeho jednotu a následně umožňuje i růst jeho úrovně. Je výjimečné, když taková složka existuje, a ještě výjimečnější, když její existenci dirigent „vyhmátne“, resp. ji vůbec vytvoří.

Ano, koncert ukázal, jak vysoko to Sbor a orchestr UK pod vedením Haiga Utidjiana dotáhl – kdo by nevěděl o migraci a amatérech ve zpěvu i u nástrojů, snadno by podlehl dojmu, že jde o vysoce profesionální soubor jeho stálých členů. V pražské Dvořákově síni takové vysoce kvalitní profesionální soubory vesměs vystupují, takže je s čím srovnávat. A srovnávalo i mnoho posluchačů – jimi do posledního místa naplněné hlediště ocenilo provedení každé u výše uvedených skladeb dlouhotrvajícím bouřlivým potleskem.

S potěšením konstatujeme, že aktivní hudební činnost v rámci Univerzity Karlovy vydává radostně svědectví a posiluje naději na rostoucí hudebnost nastávající české inteligence: Lze proto očekávat, že dosavadní trend pod vedením mistra Haiga Utidjiana bude dále pokračovat, i když si dnes jen těžko představíme vyšší horizonty pro hudební těleso tohoto typu. A je třeba doporučit, abychom zmíněný pozitivní trend nejen očekávali, ale i všemožně podporovali.